

Informatie

JAARGANG 6, NUMMER 17

ZOMER 2021

Voorwoord

Door broeder Jan Klein Overmeen

Geachte lezer,

Voor u ligt het zomernummer van ons nieuwsblad. Tot ons verdriet wordt een groot deel van dit blad opgevuld met herinneringen aan mensen die ons ontvallen zijn. Zij hebben allen veel voor onze congregatie mogen betekenen. Gelukkig mogen we ook mooie dingen meemaken, zoals een jubileumfeest. De broeders hebben besloten om dit jaar niet op vakantie te gaan. We stellen ons tevreden met gezellige uitstapjes die de coördinatoren altijd weer uitstekend weten te regelen. We wensen u een mooie nazomer en een goede vakantie, mocht u dat nog in het vooruitzicht hebben.

Een hartelijke groet,
Broeder Jan

Kloosterpad

Door broeder Theo van den Boer

Het bestuur van de KNR (Konferentie Nederlandse Religieuzen) heeft een overleg gepland op 9 september aanstaande voor afgevaardigden van de religieuze gemeenschappen die gelegen zijn aan het "kloosterpad".

Onze Pelgrimsherberg in Vesseme, Kafarnaüm, heeft sinds de opening van het "kloosterpad" heel wat aandacht gehad van wandelaars die deze 330 km, ingedeeld in 15 etappes, lopen. Aangezien er een overnachtingsmogelijkheid is, is de belangstelling extra groot. Kafarnaüm is tegelijkertijd een start- of eindpunt op deze route en een mooie plek om van rust te genieten.

IN DIT NUMMER

Voorwoord	1
Kloosterpad	
GWG	2
IM oud-medewerker	
Mijmeringen	3
Jubilarissendag	
Br. Gerard	4
Br. Antoine	5
Br. Urbanus	7
Colofon	8

Goede Werken Glorieux

Door broeder Theo van den Boer

Deze steunstichting is door de Congregatie in het leven geroepen met de bedoeling fondsen te werven voor de projecten in het buitenland (in Brazilië, Indonesië en Ethiopië) waaraan broeders van de Congregatie werken of nauw mee verbonden zijn. Met name de projecten in Ethiopië zijn de meest behoeftige, omdat de plaatselijke overheid praktisch geen ondersteuning kan geven en de doelgroepen tot de meest kwetsbare behoren: ouderen, HIV-dragers en jongeren waaronder wezen en kinderen met een beperking.

Heb je tijd en zin om ons als vrijwilliger een handje te helpen, schroom dan niet om contact op te nemen, we zien uit naar wat vernieuwing en frisse ideeën om met nog meer succes de post-coronatijd in te gaan. Voor informatie zie www.goedewerkenglorieux.nl.

Broeder Theo van den Boer, voorzitter, geeft je graag wat meer informatie. Bereikbaar via theovandenboer@hotmail.com of 06 53632405.

Restauratiewerken aan het gezondheidscentrum in Addis Abeba dankzij de support van Heineken Ethiopië.

In Memoriam

Door Gerda van den Bos

Op 6 april 2021 overleed na een ziekbed onze gewaardeerde oud-medewerker Frank Bosman. In 2016 is hij met pensioen gegaan en heeft hij nog een aantal mooie jaren met zijn vrouw Esther mogen beleven.

We herinneren ons Frank als een loyale en hardwerkende medewerker. Hij deed de financiële administratie, maar was daarnaast ook persoonlijk betrokken bij de broeders en collega's. Ondanks het feit dat hij het niet altijd makkelijk had, bleef hij vrolijk en attent.

Op 12 april was de afscheidsdienst in Hoogeveen. In deze dienst kwam duidelijk naar voren dat Frank een groot vertrouwen in zijn schepper had, zoals ook blijkt uit het gedicht dat op de kaart stond:

*Dezelfde hand die de hemel uitspreidde,
zal jouw wangen aanraken.
Dezelfde hand die de bergen geschapen heeft,
zal jouw gezicht strelen,
je gezicht omvatten en je tranen wegvegen.
Voor eeuwig.*

- Max Lucado -

We wensen de familie veel sterkte!

Mijmeringen

Door broeder Theo van den Boer

De sportzomer is nagenoeg voorbij. De liefhebbers onder ons hebben de nodige teleurstellingen moeten overwinnen als het gaat om de Nederlandse successen bij de vele sportevenementen, zoals Europese kampioenschappen voetbal, de Tour de France en Olympische spelen. Het is helaas voor sommigen niet geworden wat ze er van hoopten. De gedoodverfde kampioenen brachten misschien niet de gouden plak mee naar huis, die ze in gedachte hadden toen ze naar Tokio vertrokken, anderen daarentegen konden de emoties niet bedwingen die onverwachts toch met een eremetaal werden beloond. Al met al toch prachtige evenementen en een heel positief resultaat waarop we als klein landje trots mogen zijn, niet waar?

Tegelijkertijd deden de overheid en het RIVM hun uiterste best de coronapandemie te beheersen en zetten zij alles op alles om een vierde besmettingsgolf te voorkomen. Onze buurlanden verbaasden zich wel over het zigzagbeleid. Maatregelen werden aangepast, tests werden opgevoerd en de vaccinatiecampagne ging op volle capaciteit door. In de maand juli werden we hevig getroffen door wateroverlast vanwege de stortbuien die over zuid Limburg, België en Duitsland neerplensden. Het is een zomer geworden vol rampen en tegenvallers en dat bleef niet beperkt tot onze contreien, wereldwijd waren er natuurrampen, overstromingen, bosbranden, hittegolven en aardverschuivingen enz. enz.

Helaas zijn hierdoor ook heel veel dodelijke slachtoffers te betreuren.

Was er dan geen positief nieuws? Ja, natuurlijk wel. Kijk naar de vele berichten over bijvoorbeeld het kloosterpad, dat in april werd geopend en al heel wat wandelaars heeft opgeroepen verschillende etappes, of zelfs de hele route te wandelen. Kafarnaüm, ook onderdeel van deze kloosterpad-route, heeft ondanks alle beperkingen toch een sterke ervaring gekend qua bezoekers en overnachtingen. Het religieus erfgoed krijgt in Brabant de laatste tijd veel belangstelling, mede door het initiatief van de provincie Noord-Brabant door dit kloosterpad te ontwerpen.

Gelukkig gaat het niet alleen om het verleden, nee, de belangstelling voor het religieus leven van vandaag is eerder groeiend dan afnemend. Kafarnaüm, de Pelgrimshoeve (tegenwoordig Pelgrimsherberg, www.pelgrimsherberg.nl) in Vessem, was gedurende veertig jaar een klooster van onze Congregatie, voorheen een vakantieboerderij voor patiënten van de Willibrord Stichting in Heiloo. Vandaag is het dus een plek om van rust en bezinning te genieten naast het herbergen van pelgrims die onderweg zijn of gaan. Een voorbeeld van herbestemming nadat de gemeenschap van broeders niet langer de bewoners van dit pand zijn. Vele vrijwilligers maken het mogelijk dat deze unieke plek in stand gehouden wordt.

Jubilarissendag

Door Gerda van den Bos

Twee september was een feestelijke dag voor de broeders. De jubilarissen van vorig jaar en dit jaar vierden alle drie hun 65-jarig kloosterjubiläum. We vierden de Eucharistie in de kapel waarin past. Jan Schepers vooring. De algemeen overste zette de jubilarissen in het zonnetje met een mooie toespraak. De namen van broeder Antoine Ruttenberg en Urbanus van Rooi werden genoemd in de viering. Deze jubilarissen zijn ons recent ontvallen. Aansluitend hadden de broeders met de medewerkers een diner in hun eigen ruimte. Grote verrassing was dat er een lied geschreven was voor de jubilarissen. Het was een prachtige dag. Op de achterzijde staan enkele foto's van deze dag.

De jubilarissen Fons, Henk, Jan

Het leven van Broeder Gerard Thissen

geboren te Groesbeek op 18 november 1925
overleden te Eindhoven op 6 april 2021

*“Wij volgen samen de Vader en Stichter Glorieux,
die ons leerde te doen zoals Hij:
eenzamen troostte, armen beminde, slaven door
onrecht hij maakte hen vrij.”*

Met deze woorden, opgetekend door broeder
Gerard, begon de rouwcirculaire.

Broeder Gerard, Gerardus Antonius, is geboren in Groesbeek op 18 november 1925. Zijn ouders waren Johannes Josephus Thissen en Wilhelmina Verbeet. Het gezin telde 10 kinderen waarvan er twee op zeer jeugdige leeftijd zijn overleden. Gerard werd geboren na het overlijden van zijn twee zusjes. Moeder was erg bezorgd over zijn gezondheid. Als kleuter ging hij naar de bewaarschool van de zusters van Liefde en met zijn zevende ging hij naar de jongensschool. Hij was ook misdienaar in het klooster van de Zusters van Liefde in Groesbeek. De zesde klas volgde hij bij de Broeders van Maastricht in Nijmegen. Er ontstond in hem het verlangen om een geestelijk leven te leiden en ging naar het seminarie van de Redemptoristen in Nijmegen. Uit die seminarietijd heeft hij angstige en plichtsgetrouwe opvattingen overgehouden die zeker invloed hebben gehad op zijn verdere leven.

In de oorlog werd het seminarie door de Duitsers bezet. Leraren en studenten vertrokken naar Roermond tot ook dat door de Duitsers werd opgeëist. Uiteindelijk kwamen ze terecht in St. Odiliënberg.

Bij de bevrijding op 17 september 1944 belandde de familie in oorlogsgeweld en evacueerden naar Nederasselt, waar ze onderdak vonden in een school. Via Schaijk belandden zij uiteindelijk in Udenhout waar ze onderdak vonden bij zijn zus die daar in het klooster woonde. De toenmalige overste heeft hen onderdak geboden.

Intussen was de gedachte bij Gerard gerijpt en

wilde hij naar de Broeders van Dongen waar ook een goede vriend was, die hij in het seminarie in Nijmegen had leren kennen. Op 19 december 1944 begon hij in Dongen aan zijn postulaat. Op 19 maart 1945 ontving hij het kloosterkleed en twee jaar later legde hij zijn eerste geloften af. Hij verhuisde naar het Gerardus Majellahuis om zijn opleiding voor onderwijzer af te ronden. Na het behalen van zijn diploma in 1949 werkte hij op diverse scholen van de congregatie. Hij kreeg de volgende benoemingen: In 1949 in Valkenswaard in 1952 Geldrop en in 1953 in Rotterdam waar hij les gaf op de lagere scholen.

In de jaren 60, toen er veel veranderingen waren in de kerk, woonde hij in Rotterdam waar hij ook een aantal jaren overste is geweest. Een moeilijke tijd, ook voor broeder Gerard, omdat veel medebroeders het klooster verlieten.

In 1969 verhuisde hij naar Nijmegen waar voor hem ook een moeilijke en onzekere tijd aanbrak. Van een groot klooster verhuisden de broeders naar een kleinere behuizing wat helaas voor hem niet zo'n succes werd. Hij werd onzeker en is enkele maanden alleen gaan wonen. In die periode is hij ook met vervroegd pensioen gaan. Na zo'n drie maanden is hij gaan wonen bij de broeders van Oudenbosch ook in Nijmegen waar hij 5 jaar heeft gewoond. Als vrijwilliger gaf hij nog les aan achterstandskinderen.

In 1989 verhuisde Gerard naar het Gerardus Majellahuis in Dongen.

In Dongen heeft Gerard zich op velerlei manieren dienstbaar gemaakt. 20 jaar werkte hij op het dekenaat Baronie en Rijen in het bisdom Breda.

Ook in de congregatie was hij zeer actief. Hij was secretaris van de commissie Religieus Leven en Gebed en heeft diverse gebedsdiensten voor verschillende gelegenheden gemaakt.

Hij was lid van de werkgroep en samensteller van KNIPOOG, lid van Solideo, redacteur van Congregatienieuws, lid van het zangkoor, stelde vaak bidprentjes samen en was tekstschrijver van veel kerkelijke liederen.

Maar ook schreef hij geestige en leuke liedjes bij een jubileum of andere gelegenheden.

Broeder Gerard was een goed verteller van anekdotes en erg gevat in beeldspraak en had gevlugelde uitspraken.

In 2002 verhuisde hij naar het Glorieux in Dongen waar hij woonde tot 2009 toen de hele groep naar broederhuis Depoorter in Eindhoven verhuisde.

Hij was attent naar mensen die hem op een of anderen manier hielpen. In 2013 heeft hij bij de sociale verzekeringsbank enkele mantelzorgcomplimenten aangevraagd o.a. voor zijn medebroeder br Frans Pikkemaat. En dat werd hem toegerekend. De familieband was erg hecht. Hij ging er graag naar toe. Menig vrij reizen heeft hij aan een familiebezoek besteed. Het leven van broeder Gerard was niet altijd even gemakkelijk.

De moeilijke perioden wist hij vaak te compenseren met humor.

De laatste jaren was het halen en brengen met zijn gezondheid. Langzaam maar zeker ging die achteruit. De zorg werd steeds intensiever. Hij werd liefdevol verzorgd door onze coördinatoren, de thuiszorg van Sint Annaklooster en Home Instead. Ik ben hen en iedereen die welke manier dan ook gezorgd hebben voor broeder Gerard, daar erg dankbaar voor.

Op 6 april is broeder Gerard in alle rust overleden, twee dagen na het overlijden van zijn zus Annie.

Broeder Gerard, bedankt voor wie jij was als medebroeder. Als medemens. Bedankt voor je vele attenties bij gelegenheden zoals verjaardagen van een medebroeder waar jij altijd voor lekkere hapjes zorgde. Bedankt voor alles wat je hebt gedaan voor de medemens en onze congregatie en dat was veel.

Rust in vrede.

Broeder Jan Klein Overmeen

Het leven van Broeder Antoine Ruttenberg

geboren te Hoorn op 12 mei 1933
overleden te Eindhoven op 1 juli 2021

“Nu laat Gij, o Heer, uw dienaar gaan in vrede naar uw woord.”

Met deze woorden werd het overlijden van broeder Antoine aangekondigd op de rouwcirculaire.

Broeder Antoine Lambertus Bernardus Gregorius Marie Ruttenberg werd op 12 mei 1933 geboren in Hoorn. Hij groeide op bij zijn ouders Joannes Ruttenberg en Maria Lippits die een opticienzaak runden. Over zijn jeugd in Hoorn staat niet zoveel geschreven. Wel dat hij al vrij jong vrijwilliger was in de H. Franciscus parochie.

Als ambtenaar in Wervershoof in Noord-Holland begeleidde hij gezinnen met kinderen die in de problemen zaten. In die hoedanigheid kwam hij ook in contact met de broeders van O.L. Vrouw van Lourdes in Doorn. Onze congregatie runde daar het observatiehuis Beukenrode en hij verbaasde zich daar broeders te ontmoeten die zeer deskundig waren rond opvoedingsproblematiek. Zij maakten veel indruk op hem terwijl hijzelf op zoek was naar bezieling in zijn leven. Zodoende kwam hij in contact met de broeders en trad op 8 september 1957 in. Op 8 december 1960 legde hij zijn eerste geloften af en vijf jaar later de eeuwige geloften.

Aanvankelijk had hij een administratieve baan verwacht. Maar hem werd geadviseerd naar de kweekschool te gaan en de opleiding tot onderwijzer te volgen. Hij heeft daar serieus werk van gemaakt. Hij kreeg belangrijke taken tijdens zijn opleiding. Hij organiseerde van alles om de opleiding wat meer cachet te geven zoals een studentenraad, culturele vorming en expressie.

Na zijn opleiding studeerde hij verder in geschiedenis wat zijn lievelingsvak was.

Hij was een geboren verteller wat bij dit vak goed van pas kwam. Hij gaf leiding op de Mavo in Dongen en dat lag hem wel. Hij was wel streng maar ook rechtvaardig.

Buiten de schoolse activiteiten was broeder Antoine actief in de Laurentius parochie waar hij jarenlang met veel inzet en plezier heeft gewerkt. Hij hield van liturgie maar het moest wel volgens de regels gaan.

Ook binnen de congregatie heeft broeder Antoine zijn verdiensten. Zo was hij zo'n 18 jaar bestuurslid en secretaris van het provinciaal bestuur.

Bij zijn terugtreden in 2013 werd hij in een dankwoordje het lopend archief genoemd. Terecht kreeg hij de complimenten van het Erfgoedcentrum Nederlands Kloosterleven in St. Agatha toen deze het archief overnam.

Broeder Antoine had een zeer goed geheugen en dat kwam vele malen goed van pas tijdens de vergaderingen of bij de vele verzoeken als iemand iets kwam vragen over het verleden van een bepaalde broeder of gebeurtenis. Hierbij moet vermeld worden dat broeder Antoine een enorme bijdrage heeft geleverd aan het tot stand komen van het afscheidscadeau van de gemeente Dongen aan de broeders bij hun verhuizing naar Eindhoven: Het Broederpad, een route van 11 km door Dongen langs de diverse huizen en scholen waar de broeders gewoond, geleefd en gewerkt hebben.

Hij was stipt, de verslagen die hij maakte waren goed en zorgvuldig geformuleerd. Het computertijdperk was voor Antoine niet weggelegd. Dat was voor hem een crime. Hij tikte de verslagen uit op zijn vertrouwde typemachine.

Broeder Antoine maakte een vrij rustige, zekere indruk, maar hij kon ook nerveus, gespannen en onrustig zijn. Hij had behoefte aan waardering en erkenning en soms ook aan steun. Hij ging door-dacht te werk, voorzichtig en oplettend met een duidelijke behoefte aan duidelijkheid, overzichtelijkheid en regelmaat.

Broeder Antoine viel niet in een leeg gat toen hij stopte met zijn werk als bestuurslid. Hij kon goed hele dagen op zijn kamer doorbrengen. De afwisselende activiteiten in huis: de maaltijden, de vieringen in de kapel gaven hem voldoende momenten om van zijn kamer te komen.

Hij was graag bij zijn medebroeders en voerde dan gesprekken op niveau. Hij werd gezien als de deftige broeder, altijd gekleed in pak met stropdas. Voor zichzelf was hij niet veeleisend en het kostte soms overredingskracht om iets nieuws voor hem aan te schaffen.

Het ouder worden was voor broeder Antoine niet gemakkelijk: het kwetsbaarder worden, het loslaten, afhankelijk zijn van zorg en erop wachten, hulp moeten vragen bij dingen die hij niet meer zelf kon doen.

Hoe moeilijk was de laatste periode voor hem. Weinig kunnen en veel vergeten. Gelukkig heeft hij zelf, naar wij mogen aannemen, daar niet te veel weet van gehad.

Op 1 juli is hij toch nog vrij plotseling overleden.

Broeder Antoine, de congregatie is jou zeer dankbaar voor al het werk wat jij hebt gedaan in het onderwijs maar ook binnen de congregatie.

Hartelijk dank en rust in vrede.

Broeder Jan Klein Overmeen

Het leven van Broeder Urbanus van Rooi

geboren te Lieshout op 14 augustus 1932
overleden te Eindhoven op 18 augustus 2021

Adrianus Josephus (Ad) van Rooi werd geboren in Lieshout op 14 augustus 1932 als zoon van Antonius Martinus van Rooi en Elisabeth van de Hurk. Hij was de zevende in de rij van negen kinderen die het gezin telde. Hij groeide op op de boerderij waar altijd veel te beleven viel en veel werk was. Iedereen in het gezin werd ingeschakeld om karweitjes te doen.

Ad van Rooi ging naar het klooster. Op 15 augustus 1953 werd hij ingekleed en ontving de kloosternaam broeder Urbanus. Twee jaar later werd hij geprofeest. Na zijn professie ging hij naar het Gerardus Majella huis, waar hij verder ging met de opleiding tot onderwijzer die hij afrondde in 1958. Hij werd toen overgeplaatst naar Rotterdam waar hij les gaf tot 1962. Daarna vertrok hij naar Voorburg waar hij het praktijkdiploma boekhouding behaalde. Enkele jaren later behaalde hij ook Handelskennis L.O.

In 1965 verhuisde hij naar Glorieux in Dongen. Tot 2016 woonde hij in Dongen waar hij op veel gebieden actief was. Zijn beste periode als onderwijzer was als leraar op de Aloysiuschool waar hij in 1969 als hoofd werd gekozen. Hij had een goed team tot zijn beschikking, wat bleek uit het feit dat bijna alle medewerkers hun zilveren ambtsjubileum vierden. Dat zegt natuurlijk ook wel iets over broeder Urbanus zelf.

Omdat de Aloysiuschool een stageschool was voor studenten van de PABO werd hij gevraagd gecommiteerde te zijn bij de eindexamens van de PABO-leerlingen. Dit heeft hij 10 jaar gedaan. Via het catecheseproject op school werd om het jaar een rommelmarkt georganiseerd waarin overtollig speelgoed werd verzameld en verkocht voor de Foster Parents kinderen en een kinderdorp in Brazilië. Het andere jaar werd een sponsoortocht georganiseerd voor dezelfde doelen. Nadat hij gepensioneerd was, had hij het plan

om naar Rome te fietsen. Maar dat ging niet door. Hij werd gevraagd om vrijwilligerswerk te doen in een kringloopbedrijf in 's-Hertogenbosch waar jongeren met een rugzakje begeleid werden bij het zoeken naar werk. Daar werkten al twee medebroeders van hem. Hij verzorgde de administratie en de boekhouding.

Broeder Urbanus heeft 7 jaar gewerkt als promotor van het Epilepsiefonds voor Noord - West Brabant. Hij zorgde dat op zoveel mogelijk plaatsen een coördinator werd gezocht die de plaatselijke collectes organiseerden. Zelf regelde hij het collecteren in Dongen.

In 1999 werd broeder Urbanus gevraagd om lid te worden van de avondwake-groep. Na een zeer korte inwerkperiode werd hij al snel ingeschakeld om voor te gaan in de diensten. Hij ging voor in de Laurentiuskerk en bij uitvaarten in de Volckaert met woord- en communievieringen. Officieel heeft hij dit gedaan tot 2013, maar vanwege eerdere vieringen was er vaak een nauwe band met families ontstaan en werd hij gevraagd om voor te gaan als er weer een lid van de familie was overleden.

Van 1990 tot 2005 was broeder Urbanus actief in het vluchtelingenwerk in Dongen. Buiten de stichting om zorgde hij voor 5 vluchtelingengezinnen die uitgeprocedeerd waren en geen verblijfsvergunning kregen en eigenlijk het land moesten verlaten, maar waaraan de gemeente geen medewerking wilde verlenen. Hij heeft veel problemen moeten oplossen. Hij gaf les aan asielzoekers tot 2015.

Zijn grote liefhebberij was tuinieren. Hij had een behoorlijke volkstuin en kweekte heel wat groentes. Aanvankelijk voor eigen keuken later ging dat allemaal naar de voedselbank.

In 1990 werd hij ook gevraagd lid te worden van de PIN (Projecten in Nederland, een onderdeel van de Konferentie Nederlandse Religieuzen) die tot doel had om sociale projecten te beoordelen die om financiële steun gevraagd hadden. Later werd hij lid van KOS, Kommissie onderlinge solidariteit van kloostergemeenschappen.

In 2002 kwamen de missionarissen van Afrika, ook bekend als de witte paters, in ons vroegere noviciaat wonen. In 2009 verhuisden de broeders naar Eindhoven. Broeder Urbanus, die nog veel zinvol werk in Dongen deed, kreeg verlof om bij de paters te gaan wonen. Hij heeft daar altijd met veel plezier gewoond. De paters waren geïnteresseerd in zijn werk en hij in het werk dat de paters in Afrika deden. Hij verzorgde ook de tuin daar. In 2015 vertrokken ook de paters uit Dongen en gingen wonen in Heythuysen.

Op 6 april 2015 verhuisde broeder Urbanus naar Eindhoven. Stilzitten kende hij niet. Hij was een doener en dat op vele gebieden binnen de Congregatie, zijn familie en de lokale gemeenschap. Rond 5 december speelde hij voor de Sint bij

zowel de broeders als de zusters. Ook zijn zangkwaliteiten bleven niet onbenut. Hij trad op als troubadour tijdens feesten van de gemeenschap of bij bepaalde gebeurtenissen. De laatste jaren was hij mantelzorgverzorger voor de medebroeders die wel een ondersteuning konden gebruiken. Broeder Urbanus heeft veel betekend voor de congregatie. Hij was o.a. lid van de financiële commissie en de commissie Religieus Leven en Gebed.

In deze levensbeschrijving heb ik veel verteld over hem. Maar ik ben mij bewust lang niet alles genoemd te hebben. Broeder Urbanus was, zoals eerder gezegd, een doener. Hij was een harde werker. Stond altijd klaar voor de ander. Gunde zichzelf weinig tijd. Werken werd in het gezin waarin hij opgroeide gezien als een deugd; niets doen kon niet. Opkomen voor elkaar.

Broeder Urbanus, dank voor je inzet voor onze congregatie en de medemens.

Rust in vrede.

Broeder Jan Klein Overmeen

Colofon

Informatie verschijnt 2 à 3 keer per jaar en is een uitgave van de Nederlandse provincie van de Broeders van O.L. Vrouw van Lourdes

Lay-out en eindredactie: Gerda van den Bos en Jan Klein Overmeen

Druk: copyshop 's-Hertogenbosch

Bankrelatie: NL 06 RABO 0111 9440 58. t.n.v. Broeders OLV van Lourdes. KvK 74 84 61 24

Contactadres: Glorieuxlaan 4, 5613 LN Eindhoven

E: secretariaat@brsglorieux.nl T: 040 - 23 19 061

Website: <https://www.broeders-olv-lourdes.org/>